

passeret vedkommende disse Overenskomster, og jeg har end yderligere tilføjet, at det skulde være mig kjær at kunne give dette Udvalg alle de yderligere Forklaringer, som maatte ønskes; det ærede Medlem, som sidder i Finantsudvalget, forudsatte jeg ganske vist med god Grund at være vidende om, hvad jeg har tilskrevet Finantsudvalget, og det vil af min Skrivelse til Udvalget kunne ses, at i alle Overenskomster findes udtrykkelig ubialt, at Krigsbestyrelsen ikke ved Overenskomsterne har overtaget nogenformelst Forpligtelse til at bevare de bestaaende Garnisonsforhold. Jeg tror, at det staar saa tydelig i Kontrakterne, som man vel kan ønske sig det, og de ærede Medlemmer af de Byraad, med hvilke jeg personlig har forhandlet om Overenskomsterne, ville Alle vide, at jeg udtrykkelig har forlangt, at en saadan Betingelse skulde indføres i Overenskomsterne, fordi jeg i fuldeste Maal vilde hørde Rigsdagens Ret til at faae Garnisonerne fastslaaede ved Lov. Jeg er mig bevidst ved denne Sag ikke paa noget Punkt at være gaaet ud over den Competence, som jeg har, og jeg er mig bevidst at have handlet paa en saadan Maade, at jeg kan forsvare det og er overbevist om, at ogsaa det høie Folkething vil billige, hvad jeg har gjort, naar det først faar Leilighed til at forstaa det. Men selv om man gjør det Hensyn gjældende, at Garnisonerne skulle fastslaaes ved Lov, og at det først kan ske, naar Hærløven er revideret, saa maa jeg dog her idag gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at, fordi der forestaar en Revision, fordi der forestaar en Garnisonslov, kan man ikke forsvare at lade Alting ligge hen i fuldstændig Uføre; man kan ikke forsvare at lade Soldaterne stadig leve under saadanne Forhold, som de have levet under; det er Krigsbestyrelsens Pligt at holde Kommunerne til at opfylde den Forpligtelse, de have med Hensyn til Indkvarteringsforholdene i Henshold til den gjældende Lovgivning, og det er væsentligt for at kunne opfylde den samme paahvilende Forpligtelse, at Aarhus Kommune har paataget sig at træffe de forskellige Foranstaltninger, om hvilke der her er Tale. Det er det, der maa hævdes, at Krigsbestyrelsen har en Forpligtelse lige overfor Soldaterne til at indrette Forholdene saaledes, at de ere virkelig forsvarlige, og det er det Maal, jeg har havt for Øie i denne Sag, og som vil kunne naas ved Hjælp af de Overenskomster, der ere afsluttede. Da jeg i Dvrigt ikke tør gaa nærmere ind paa Realiteten af Sagen, forbeholder jeg mig og erklærer jeg mig villig til, naarformelst det maatte behage det høie Thing paa en eller anden Maade at ønske yderligere Forklaringer af mig, da at give saadanne; men jeg maa da ogsaa vente, at det høie Thing ikke vil sælde nogen Dom, før det kender Sagen, og ikke af de Ytringer, der kom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og som bleve modtagne med Afklamation ogsaa af Andre,

vil ledes til at tro, at der fra min Side er gjort Noget, som jeg ikke var berettiget til.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det er første Behandling, saaledes at Thingets Samtykke dertil kræves, men under Forudsætning af, at dette gives — skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Berg: Jeg tror, at den ærede Krigsminister kunde have sparet den sidste Sætning i hans Udtalelser, at han ikke har gjort Andet, end hvad han var juridisk berettiget til; thi derom har jeg ikke talt et Ord. Jeg har heller ikke talt et Ord om, at den ærede Krigsminister ikke var juridisk berettiget til at forsøge Underhandling med Kommunerne, men hvorvidt dette er hensigtsmæssigt, hvorvidt det er rigtigt uden at forsøge Gjennemførelsen af en Lov om Garnisonsstedernes Fastsættelse, er en anden Sag. Naar den ærede Minister omtalte, at Indkvarteringsvæsenet laa i et Uføre, da forekommer det mig helt mærkeligt, at vi ikke have faaet et Lovforslag forelagt om Fastsættelsen af Garnisonsstederne og de nærmere Betingelser for Indkvarteringen, i Stedet for at man er gaaet frem paa den Maade, som stet er. Jeg tror ikke, at man kan sige, at Rigsdagens Ret i fuldeste Maade er varetaget ved Fastsættelsen af Garnisonsstederne, naar Rigsdagen forud ved saadanne Smaalove som den foreliggende giver sit Minde til Arrangementer, thi det er min fulde Overbevisning, at Rigsdagen da vil føle sig bunden. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) traf sig efter min Opfattelse lidt for meget tilbage; han vilde til Slutning fastholde, at Rigsdagen blev dog moralsk bunden til at imødekomme Aarhus By, og for saa vidt bleve vi altsaa enige. Det er det, jeg siger. Det, der er gaaet forud, afgiver i Forbindelse med Forhandlingerne som disse et saadant Tryk paa Rigsdagen, at Overenskomsterne, dersom vi ikke i Tide værges os mod deres Følger, maaske baade for Kommunen og Staten tringe os ind i det Spor, de anvise, og gjøre en Garnisonslov overflødig. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) mener, at man har al mulig Grund til at tro eller fornuftigvis maatte tro, at det hele Arrangement var i Statens Interesse, hvad vilde saa det ærede Medlem sige, hvis nu f. Ex. Folkethinget kom til et helt andet Resultat, saa maatte det da være ufornuftigvis, at det var kommet til at tro, at det ikke var i Statens Interesse. Det er meget muligt, at Byraadene i disse Byer have havt den Opfattelse, at naar de i vore Dage havde Krigsministeren forsaavidt paa deres Side, saa gjorde det jo ikke noget videre med, hvorledes Rigsdagens Opfattelse af dette Spørgsmaal var. Det skal jeg ikke be-